

bliver en saadan Assistens Løn 16 Kr. om Dagen, og dette bliver i 300 Arbejdsdage omtrent 5,000 Kr. Altsaa, de Mænd der oppe, som have 1,200 Kr. om Aaret, ere faktisk lønnede i Forhold til 5,000 Kr. om Aaret blot med en Arbejdstid paa 8 Timer, og jeg vil gerne spørge, om der egentlig er Grund til at give en saadan Mand Dyrtidstillæg eller Understøttelse eller ekstraordinært Tillæg, hvad man nu vil kalde det. Jeg tror rigtignok, at der vil være Grund for Finansudvalget, som jeg tror faar Sagen til Behandling, at bede om Oplysninger fra Ministeriet, for at vi kunne faa at vide, hvem der virkelig trænger; thi der kan ikke være Grund til at give Folk, som ere lønnede med 2 Kr. i Timen, et Tillæg af 80 Kr. paa Grund af, at Kødet eller Nøddekullene ere blevne dyrere.

Det ærede Medlem for Frederiksberg (Ellinger) vilde saa gerne have Lønningslovene igennem. Ja, det ville vi allesammen, men vi ville gerne have dem paa en saadan Maade, at Befolkningen kan være tjent med dem. Men her kommer Regeringen med den ene Lov efter den anden, og det ærede Medlem siger: Det er udmærkede Love, lad os bare faa dem fremmede, lad os bare faa dem behandlet. Jeg vil dog spørge det ærede Medlem: Er det nu virkelig vel motiverede og vel overvejede Lovforslag, der komme fra denne Regering, som nu har siddet i snart et Aar, og som har haft i sine Tanker — hvad der ogsaa blev fremhævet af den ærede første Taler, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds — at den vilde have disse Lønningslove sendte ud paa Valgtribunerne eller i alt Fald sendte ned i Folketinget, i Rigsdagen? Er det nu ikke mærkeligt, at vi ikke kunne faa mere vel overvejede Lønningsforslag. Jeg kan ikke tro, at det ærede Medlem kan finde de Forslag, vi have faaet, saa velovervejede. Jeg vil nu ikke tale om det mærkelige Lovforslag, som vi have liggende, som vi fik forleden Dag, og som hedder Forslag til Lov om Forandringer i Lov af 26de Marts 1898 om Statsbanedriftens Ordning. Det er et Lovforslag, som gaar ud paa at give en hel Del forhøjede Lønninger til underordnede Funktionærer, der ere delte i 13 Klasser; og efter samme Lovforslag skal der et nyt Tillæg af 10 pCt. af Lønningerne, altsaa en fjerde Gang Tillæg under Tjenestetiden, til alle de andre Klasser, og af dem er der 11, det er 11 og 13, tilsammen 24 Klasser. Dette er et Lovforslag, som altsaa er overvejethelt

Aar, og man har ikke kunnet komme videre (*En Stemme*: Det er jo de gamle Klasser). Ja, man kommer med en ny Lønningslov, og saa opretholder man de gamle Klasser; det er 24 kinesiske Æsker, som disse ulykkelige Jernbanefunktionærer ere pakkede ind i, for at kunne give dem Lønningsforhøjelse ved at lade dem avancere gradvis fra den ene Æske og den ene Titel til den anden. Jeg vil nu ikke undlade at bemærke, at der er endogsaa et Par Æsker, der ere lige store, det er et uhyre mærkeligt Kineseri; men der er heller ikke Tvivl om, at den danske Funktionarisme staar paa Højde med Kinas. Men det forekommer mig, at skulle vi have Lønningslove, var det paa Tide, at de Folk, som sætte saa stor Pris paa disse Lønningslove, dog en eneste Gang satte sig ned og i Fællig med alle de Funktionærer, de have gaaende i den røde Bygning, søgte at overveje, om det ikke var muligt at faa en Lønningslov, som omfattede alle Funktionærerne, saaledes at man inden for de forskellige Ministerier kunde tilvejebringe ensartede Lønningsregler. Siden Begyndelsen af 70erne have vi faaet Lønningslov paa Lønningslov, og saa snart vi ere blevne færdige med en, og de vedkommende ere tilfredse, og vi tage fat paa den næste for at gøre dem tilfredse, blive de første utilfredse, fordi der fremkommer en lille Forskel. Derved, at der er forskellige Lønningslove i alle de forskellige Brancher af Statshusholdningen, skabes der evig og altid Utilfredshed, dels ved de uensartede Lønninger, dels ved de forskelligartede Klasser. Mon Regeringen virkelig tror sig i Stand til at gradere 24 Gange efter den Værdi, som de vedkommendes Kundskaaber og praktiske Dygtighed har? Jeg tror, at det er umuligt, jeg tror, at det er simplere at lave nogle faa Klasser og saa sige: Efterhaanden som en Mand kommer til en vis Alder, og efterhaanden som han faar den Erfaring og Faguddannelse, som man har Brug for, og efterhaanden som han i det hele taget bliver en gammel Tjener i Statens Tjeneste, skal han have saa og saa meget at leve af, og lad os saa være fri for Klasserne. I alt Fald forekommer det mig — og det vil jeg sige over for det ærede Medlem for Frederiksberg (Ellinger) — at det er naturligare for et demokratisk Folk at lave sine Lønningslove paa denne Maade end at komme med en saadan Æskeinddeling, og forinden vi faa en Regering, der vil forelægge et saadant fornuftigt Lovforslag, som varetager Statens Interesser, samtidig med at det anerkender